

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Leontii Et Sociorum, ex ea, quæ est per Cyrum, scribam.
Extat in Metaphraste.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

990 MARTYRIUM S. LEONTII
in regnum redij, insignem viro sancto ædem ex-
struxit, vbi alijs miraculis virtutum gesta
clarefcunt.

C. Baron in
not. marty.
Roma.

MARTYRIUM S. LEONTII ET SO-
ciorum, ex ea, quæ est per Cyrum, scribam. Extat
in Metaphrasse.

18. Iunij.
Floruit an-
no Christi
77.
Adrianus
Senator sæ-
uissimus.

Angelus ap-
paret tribu-
no idolola-
træ.

Quo tempore Vespasianus Romanum tene-
bat Imperium, Adrianus vir senatorij or-
dinis, animo crudeli & valdè immani, ab
Imperatore potestatem petijt, vt quoslibet Chri-
stiani nominis studiosos supplicijs subijcere, &
pro sua libidine excarnificare posset. Itaque ea
potestate obrenta, cum audisset in vrbis Tripoli,
virum Christianæ religionis opinione præstan-
tissimum. Leontium nomine degere, hilaritate
non mediocri affectus, suum eò tribunum Hy-
patium cum manu militum destinavit: vt eius
sanguine fauces suas avidè sitientes inebriaret.
Cum verò Tribunus militum caterua stipatus,
vrbi appropinquaret, repentina febre corre-
ptus, triduo incredibili ardore æstuauit, adeò vt
miser humano auxilio destitutus, deorum suo-
rum opem sine intermissione implorare coge-
retur. Nocte autè vna, extremis angustijs oppres-
so, ecce Angelus Domini idololatræ asat, mo-
netque, vt si vellet optata salute potiri. Leontij
Deo supplex cum militibus suis fieret, & ab eo
sanitatem minimè dubiam expeteret. Hanc visi-
onem vt audiuit Theodulus, vnus è militibus,
plus cæteris obstupuit, & ieiunio ac peruigilio
se macerans, sollicitè visionis illius rationem co-
gnoscere studuit. Interim Tribunus visioni pa-
rens, protinùs à febre liberatus, cælestiq; lumine
illustra-

illustratus idolorum vanitatem execrari coepit.

Igitur recuperata valetudine, festiuè ad urbem contenderunt, ut venienti Adriano Leontium vinculis alligatum sisterent. Accidit autem ut vir sanctus illis obuius fieret, comiterque saluans omnes, quæsiuit, quæ causa aduentus ac tantæ festinationis esset. Tum illi: Missi, inquit, ab Adriano huc venimus, ut Leontium quendam, virum primarium, & deorum etiam cultorem eximium inquiramus, eumque quo par est honore Vespasiano Imperatori sitamus. Quibus Leontius: Quandoquidem, inquit, vos videam peregrinos, & huius regionis ignaros, adeste, ego vobis Leontium exhibebo, non quidem ut vos existimatis deorum amicum, sed Christi Iesu fidelem seruum. His auditis illi dubitare, & secreta secretorum consilia inire coeperunt, quid facto opus esset. Tandem singulari Leontij humanitate inuitati, alacres eum secuti sunt.

Ut autem domum peruenerunt, rebusque necessarijs corpora refecerunt, Tribunus & Theodulus urgere coeperunt, ut quamprimum Leontium eis indicaret: ne apud præsidem breui affuturum, malam gratiam iniret. Tum Christi martyr hilari fronte: Ego, inquit, sum Leontius ille quem vos queritis; ego sum ille Christi miles; ego sum quem Adrianus per vos insequitur. Tribunus & Theodulus his auditis, ingenti stupore percussi, in facies se prostrauerunt, & sceleris sui veniam postulantes dixerunt; Serue Dei altissimi, libera nos ab idolorum sceditate, & nos tecum pariter Christo associa. Tum verò Leontius præ gaudio lachrymas fundens, humi stratus proluxa admodum oratione contendit Christi numen illis propitiare & cognitionem veri Dei eis im-

Leontius
prodit sese.

Tribunus &
Theodulus
credunt, &
baptizantur
mirabiliter.

Rrr 5 petra-

petrare. Vix ille orationem finierat descendit
nubes aquæ in Theodulum & Tribunum eosque
illuminavit.

Eo miraculo, Græcorum multitudo permo-
ta tumultus cedere, Leontium magica arte imbu-
tum clamare, minas iactare ac mortem denique
intentare. Dum hæc fiunt, & ciuitas ingenti se-

**Sancti Mar-
tyres mittū-
tur in carce-
rem
Leōrius ver-
beratur.**

ditione commota, deorum iniuriam vindica-
re parat, Adrianus adueniens, totus furore ac-
census, tres Christi athletas in carcerem abdu-
cit: & mane primo diluculo Leontium verberibus
contundi iussit. At ille cum verberatur, ere-
ctis in cælum oculis: Tunc inquit Adriane putas
cruciatum mihi adferre, qui teipsum crucias?

Hanc inter supplicia vocem cum accepisset
Prætes, cerneretque animi eius fortitudinem
maiores, quam ut leuis ad tormentis su-
perari posset, iussit illum in carcerem recipi
& Tribunum ac Theodulum carnificinæ adhi-
beri. Et quidem Tribunus è ligno suspensus vi-
co laceratus fuit; Theodulus vero in terram
prostratus, verberibus atrociter cæsus; Qui in
medijs tormentis, nullam aliam præter hanc
vocem ediderunt: Salua nos Domine, quoniam
defecit sãctus. Adrianus verò cū animos eorū in
Christi cõfessione stabiles cerneret capit in eos
sententiam tulit; quã sancti Martyres magno cū
gaudio, psalmi illius versiculum canentes: Tu
es protector noster Domine, exceperunt.

**Tribunus
laceratur, &
Theodulus
caditur.**

**Capite ple-
ctuntur.**

**S. Leontius
dirè torque-
tur.**

Post hæc iterum adductus Leontius à qua-
tuor carnificibus humi stratus, atrocissime cæ-
sus est. Inde in ligno suspensus, hinc inde dirè la-
ceratus, prorsus ut latera & crura carnis nuda-
ta, horrendum affantibus spectaculum exhibe-
rent. Adrianus cum tam iniusti animi fortitudi-
nem

nem satis mirari non posset, è ligno solutum deponi iussit, dicen: Videte quanta dii nostri hominem istum benevolentia prosequuntur, dum elevatis ad cælum oculis numen eorum precatur. Ad hæc Leontius; Pereas tu cum dijs tuis, hominum omnium infelicissime. Ego enim Deum meum precor, qui mihi robur ac vires largitur, quo tormenta tua sustinere possim.

Adrianus martyr constantia inflammatus, iussit eum devoluto in terram capite, è pedibus suspendi & ingenti saxo ceruici alligato, vehementer cruciari. At Sanctus, generoso & forti animo cruciatus perferens, intentis cælo luminibus Deum precabatur: vt eadem virtute & constantia, cum Tribuno & Theodulo, victoriam de hoste obtinere posset. Porro Adrianus, cum omnes furoris sui conatus ab inuicto athleta irrideri cerneret, iterum illum in carcerem abripi mandauit, vbi Angelica visitatione martyr consolari meruit. Insequenti verò luce denuò productus, primò ingentibus promissis à Præside oppugnatus est, vt dijs aliquem honorem tribueret. Cumque illis Adriani sermonibus, per summum contemptum, ne aures quidem præbere vellet, diceretque ne totius quidem mundi opes & honores tanti esse, vt vlla ex parte cum cælesti gloria conferendi essent: Præses incredibili furore agitatus, hanc in eum sententiam tulit: Leontium detorum contemptorem, iubemus è quatuor vectibus suspensum, tam diu plagis verberibusque fatigari, donec animam tradat.

Cum igitur sanctus Martyr diutius cæderetur, vulneribus ac plagis toto corpore concussus, tandem beatum, Deo Creatori suo, spiritum tradidit. Corpus eius in ipsius Tripolis portu sepul-

Vide supplicii genus immane.

Inuicti Leontij constantia.

Inter verbera reddidit spiritum.

tum, omnibus Christi fidelibus insigne virtutis monumentum excitat.

Hæc commentaria beati Martyris Leontij, Cyriaci scriba, tabulis plumbeis exarata, apud sancti Martyris monumentum deposuit: ut ex ijs posterius gloriosi inde triumphum exemplum caperent.

*Vitam S. S. Gervasij & Protasij habet lector 28. Aprilis.
Item Visini & Vitalis.*

VITA S. ROMVALDI, ANACHORETE, Camaldulensium monachorum Patri; ex ea que est à Petro Damiano præclare conscripta. Claruit sub Othone Imp. Iuniorè, anno salutis 973. & sequentibus.

19. Iunii

S Romualdi patria & genus.

Sergius pater eius.

Romualdus Ravennæ illustrissima Ducum stirpe progenitus, quanquam in prima adolescentia mundi vanitatibus supra modum deditus, ab omni religionis cultu penitus alienus videretur, insita tamen naturæ quædam bonitate, in pietatis studium acriter ferebatur; ad eum ut frequenter cum inter sylvas & iustra ferarum venationi operam daret, incredibile quodam desiderio eremum incolendi accenderetur, nemorumque recessus, ad melioris vitæ frugem eum inuitarent. Erat ei pater Sergius nomine homo secularibus negotijs totus implicatus, qui propter terrenarum rerum possessione, exorta cum propinquo quodam suo contentione, turpiter se homicidij crimine contaminauerat. ac filium etiam Romualdum ad eiusdem sceleris consensum pertrahere vehementer studebat. At Romualdus quanquam tota mente immane facinus detestaretur, tamen quia corpore præsens fuerat, tantum ex admisso patris pecca-